

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 65 (2763), ГОД. XXVIIСЪБОТА, 30 МАЙ 1970 Г.
ЦЕНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

НАПРЕГНАТ ТВОРЧЕСКИ ТРУД НА ПОЛЕТО ВЧЕРА НАШИТЕ КОРЕСПОНДЕНТИ СЪОБЩИХА:

ПОЛИКРАИЩЕ. В помощ на кооператорите и механизаторите в ТКЗС „Октомврийска победа“ са и работниците от ДКК „Панайот Цанков“ — Горна Оряховица. Досега са окопани 3000 дка царевича, 2800 дка захарно цвекло, изорани са 2230 дка лозя, 1170 дка от които са извързани. По вече от 1100 дка царевича са напърскани с хербициди. В ната на стопанството вече постъпиха първите 1270 лева от ягоди.

Пеню ЦВЯТКОВ

ДЖУЛЮНИЦА. И служите в Джулюница вече от два дни са в лозята и зеленчуковите градини. Те помагат в пръскането на лозята и ранните домати, в окосяването на лозята и окопаването на захарното цвекло. Механизаторите вече втори и трети път навлизат с машините в блоковете с царевича, захарно цвекло и други култури.

Тези дни ще започне да работи лятната кухня в Джулюница. Но в съставните села Горско Ново село и Сливница нищо не се предприема в това отношение. Крайно време е ръководството на потребителната кооперация, което се споразумява с ТКЗС за тази дейност, да изплати дълга си.

Ганчо ПЕНКОВ

ОРЕШ. През ударната десетдневка заедно с кооператорите са и всички служители от съвета, потребителната кооперация и работниците от промкомбината. Всички добре разбра-

ха призива на Окръжния комитет на Партията за неотложното извършване на селското пансион работи.

Александър КОПОВЕВ

БРЕГОВИЦА. След падналите валежи кооператорите и механизаторите веднага влязоха в лозята. С гръбни пръскачки и със самолетите на авиоотряда лозята бяха бързо напърскани. Лозарската бригада отглежда допълнително картофи, лук, фасул, дини, захарно цвекло и други култури.

Белчо ИЛИЕВ

ЗЛАТАРИЦА. Въпреки неблагоприятните условия, които попречиха на работата в полето, в ДЗС — Златарица планът на растителната защита е изпълнен. Житните култури и царевичата на площ от 12 000 дка са напърскани с хербициди. Още от 13 май започна усилено пръскане на лозята.

Наред с това в ремонтната работилница вече приключи подготовката на машините за лятната кампания. Машините са готови за жътвата. Новост е сущията, която се монтира в стопанския двор. Тя ще обработва 60 т зърно в денонощие. В близките дни ще започне и ремонтът на зърношната машини с капацитет 700 т зърно.

Мария ДИМИТРОВА

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ. Кампанията по преработването на плодородите и зеленчуците вече настъпи, а редица стопанства

не оценяват необходимостта от бързите и ефикасни грижи, наложени допълнително от валежите, за ягодите и граха. В Полски Тръмбеш, Иванча, Дол на Липница и Обединение лозята не навсякъде са засламени. Плодовете са силно замърсени, изкаляни и започват да гният. Не е направено всичко необходимо за спасяване на втория и третия цъфтеж на ягодата реколта. В Каранци на площ 200 дка грахът е погнал в плевели. Нима може от таква плодове и зеленчуци да се произведат висококачествени консерви?

Илия АНГЕЛСКИ

ОБЕДИНЕНИЕ. При удължен работен ден над 9 часа сега и служители, и кооператори са на полето. Излизат около 450 души. В двете промишлени бригади 9-те трактора „Беларус“ непрекъснато окопават пролетниците. За спорната работа допринася и всекидневното осигуряване на топлина по работните места.

Йордан КАРАНЦАЛИЕВ

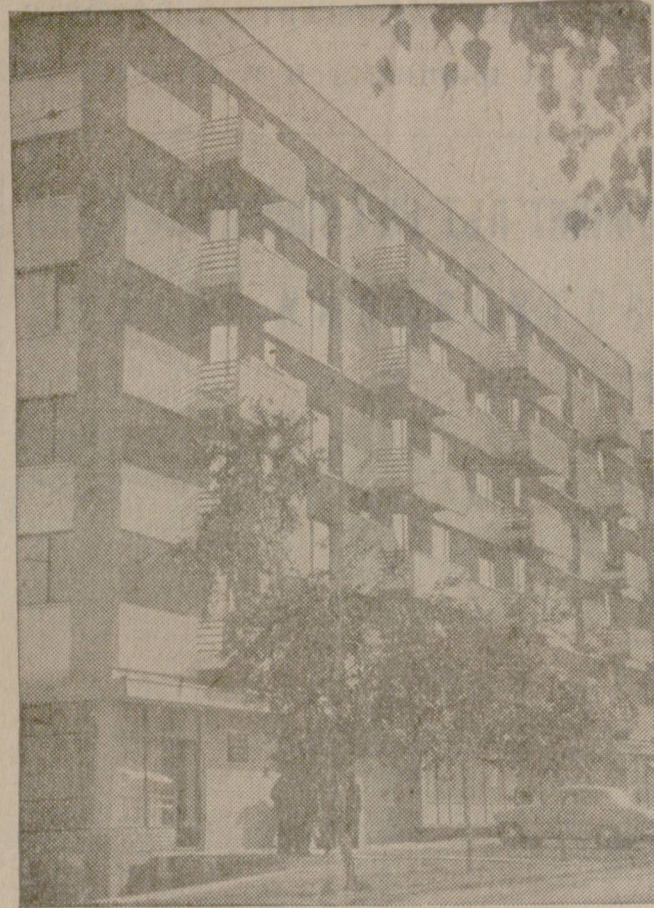
Нов комплекс за монтажниците

В четвъртък в старопролетния град бе открита административно-битова сграда на Управление „Електромонтажи“. Това е седеметажна, красиво оформена сграда, в която са разположени 24 модерни обзаведени апартаменти за нуждите на производствениците, общестите за 45 работници и 18 помещения за административна. Комплексът има битови помещения, пералня, гладачница, баня и разполага със собствено парно отопление.

Всяко това е дар за колектива на монтажниците, които на територията на окръга са обединени в 25 бригади. В тях се трудят повече от 50 орденосъбители и значкисти — главният инженер на Великотърновската група Дамян Кънев, техническият ръководител Иван Цанев и Димитър Харалампиев, бригадирът Илия Чакъров, шофьорът Никола Табаков, майсторът Илия Камаков, Петко Николов и други. За големи производствени успехи, за самоотвержен труд Управление „Електромонтажи“ е носител на ордена „Червено знаме на труда“. Преди 10 години производствената програма беше само 2 милиона лева, а сега тя е 7 милиона. Колективът посрещна новата придобивка с изпълнен план за четиримесечие.

Да отпразнуват голямото събитие бяха дошли членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Панчо Иванов, Пенчо Първанов, зам. председател на Окръжния народен съвет, директорът на ДО „Монтажи“ — София Никола Митев и други.

Прерязвайки трицветната лента др. Йордан Костов най-сърдечно честити новата придобивка на монтажниците и изрази увереност, че те и за напред все така упорито ще работят. По стар народен обичай той пласна вода (на смичката) с пожелание за много по-големи успехи в бъдеще. След това присъства-

Митев и Панчо Иванов. Официалните лица и гости те разгледаха с интерес новия комплекс.

Николай КАЧАКОВ

В изпълкома на ОНС

В заседанието си на 26 май Изпълкомът на ОНС разгледа, като бяха задължени до края на полугодията, въвеждането на всички обекти в графика.

Обърнато бе сериозно внимание на директора на ДСП „Булгарплад“ и на председателите на кооперативните стопанства в Ресен, Джулюница, Полкранше, Драганово, Дол на Оряховица и Самоводене за изпълняването на договорите за изпълняването на работите, предвидени за тази година.

Изпълкомът прие конкрет-

ни мероприятия.

Обърнато бе сериозно внимание на директора на ДСП „Булгарплад“ и на председателите на кооперативните стопанства в Ресен, Джулюница, Полкранше, Драганово, Дол на Оряховица и Самоводене за изпълняването на договорите за изпълняването на работите, предвидени за тази година.

Изпълкомът прие конкрет-

ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ — В СРОКИ

И В РЕШАВАЩАТА ФАЗА НЯМА СЪГЛ. СУВАНОСТ

Всекидневно на обекта — завод „Заря“ — работят над 100 души ★ Проектантските работи — слабо звено в цялостната строително-монтажна дейност.

Колективът на Строителния район в Павликени изпрати първото тримесечие с изпълнен план, а само за обект № 1 — МЗ „Заря“ четиримесечният план беше изпълнен 72 на сто. Основните причини бяха в недостига на работници. Затова ръководството се зае да преодолее тази трудност, за да бъде обезпечено изпълнението на повече от 50 на сто от строително-монтажните работи, предвидени за тази година.

Вниманието и силите на района са съсредоточени главно на новостроящия се машиностроителен завод „Заря“. Беше преценено, че, ако се работи с темпове от първото тримесечие, няма да бъде изпълнено обещанието за този най-важен пусков обект — завършването му с едно тримесечие по-рано. И първата грижа беше да се осигури достатъчно работна ръка, която се разместят някои от основните бригади и се прие много нови работници. Пример за работа с усилен темпове дават строителите от бригадата на орденосъбителя Станислав Шомев, които са на обекта още от първата му копка. В помощ на монтажниците дойде със своите хора и героите на социалистическия труд Иван Ненов. За сръчно довършване бетоновата нас тилка в главния производствен корпус често се налага

да се работи до късно. Тогаваша се проявяват най-много комсомолците Димитър Нафталинов, Йордан Серафимов и други млади строители. По обектите, разположени върху тридесетдекарната площ, безспирно шета и работниците от бригадите на Димитър Чолаков, Кольо Събев, Марин Горсов, Сабри Юсеинов...

Заети своите места сложните машини и съоръжения, които монтажниците с помощта на френски специалисти, монтират всекидневно, а в компресорното отделение вече е преминало и към изпробване на някои от съоръженията и инсталациите. Почти всички подобекти вече са навлезли в определените си графици, самостоятелното на строителите е повишено. Изпълняват задълженията си над стотите души, които изграждат този единствен в страната ни завод за джанти. Но въпреки повишения темп все още се срещат и слаби звена в общата производствена дейност, които оказват отрицателно влияние.

Сравнително бавно се извършват монтажните работи за бъдещия подкранов път, не всякога се работи съгласувано с техническите ръководство към инвеститория контрол на завода, пренебрежени са още някои проектантски работи. Преди една година трябваше да бъдат готови про-

ДЕЦАТА

Няма по-вечна грижа, няма по-оляла тревога, няма по-силна мечта от грижата за децата, от тревогата и мечтата за тяхното бъдеще. Първи юни — Международният ден за защита на децата, е символът на тези съкровени общочовешки чувства.

За българските деца всеки ден прибавя нещо към реалното покритие на грижата за тях. Преди няколко дни в Раданово отвори врати за малките си възпитаници детски дом-дворец „Първи юни“. Построен със средства от самооблагането и с помощта на Общинския народен съвет, новият детски дом е обществена мечта за родителите и за възпитателите на децата. Модерен, съобразен с всички съвременни изисквания за детски заведения, той дава възможност по-голяма част от децата в селото да растат и да бъдат възпитавани в него.

В целодневната детска ясла, заемаща единия крило на първия етаж, във променната и в двете целодневни групи на детската градина всеки ден идват повече от сто деца, чиято родителите отиват спойки на работата. Спокойни, че децата им ще прекарат деня в удобна и културна обстановка — в широките и светли помещения с много и красиви играчки, в ослепително-чисти и съвсем спални помещения, че ще имат подходяща и добре приготвена храна. Професионалната подготовка на учителките и тяхното старание правят часовете разнообразни с интересни и забавни занимания. Създават им условия за гимнастика и културни навики, възпитават у тях вкус към красивото, привикват ги към колективен живот. Обстановката в дома дава условия и най-придирчивите родители изисквания.

Учителките — Веселина Върбанова, Мария Владимирова, Веселина Иванова, Пенка Михайлова — директор на дома, и сестрите в детската ясла Мария Манасова и Василка Тодорова работят с отговорност на стопани на дома — с грижата да го обзаведат още по-добре, да използват най-целесъобразно помещението, с амбицията тяхната работа да съответствува на всички изисквания за правилното физическо и умствено развитие на децата.

Новият детски дом е дар за децата в Раданово и истинска придобивка за родителите със спестените грижи и безпокойства. Той е и материална помощ за родителите, които работят в кооперативното стопанство, поело пълната издръжка на децата им.

А името на дома е символ за всичко онова, което се прави за децата, за тяхното радостно и безгрижно детство. През всички дни на годината, през всички часове на денонощието.

Николина ЯМБОЛИЕВА

Поклон пред подвига

Всяка година на 2 юни признателният народ честува Деня на Ботев и на загиналите в борбата против османското робство, капитализма и фашизма и в Отечествовата война.

На този свят за нас ден Родната пада на колена, за да се поклонят пред подвига на своите синове и дъщери, които с кръвта си обезсмъртиха имената си. В горските долини и планинските чукари, в древната Мизия и кития Тракия, край лазурното Черноморие и тихия бля Дунав картени и топовни изстрели ще раздират простора. Пъстроразцветни ракети ще шарят родното небе. А венци и цветя ще покрият саможертвата, родила безсмъртието. И една мелодия, една песен на спомена, на най-красивия спомен за национално величие ще кара всички да потръпват.

— „Вий жертва паднахте в неравна борба...“

Безсмъртната любов към род и Родина освети пътеките на свободата. От Косматина и Канлъ дере те водят към Козлодуй и Перущица, за да преминат през Свищов, Плевен и Шипка. В пожарната на Априлското въстание и в димящата кръв на руси и опълченци изгряваше из страдалата свобода. В тази драматична епопея светът бе смахан от една обща междудва народа, които няма равна на себе си. Светът тогава узна за фантастичното родолюбие на Раковски и неспокойния дух на Ботев, за титаничността издръжливост на великия апостол на свободата Васил Левски и за саможертвата на Кочо Чистемески. Бако Киро и Иларион Драгостинов, за един народ, извървял достойно голгота на своето спасение.

Ботевите идеали за на-

родна свобода и правдини пуснаха дълбоки корени сред народа. Те бяха развити и обогатени от Димитър Благоев и неговите съратници, създали една партия, дала блестящ пример за всеотдайна служба на народа. Те окриляха славните септемврийци от 1923 година, те тържествуваха в подвига на смелите партизани и партизанки, в битките при Драва и Балатон.

Стопани са имената на героите от Великотърновски окръг, паднали в антифашистката борба, които днес славим. В сърцата на поколенията живеят образите на водача на Килеварското въстание Трифон Сарафиев, на пламенния трибун Никола Габровски и секретаря на Горнооряховската партийна организация Панайот Цанков, на верния син на Златарица Стефан Пистоянов и младежкия ръководител на Лясковец Петър Цуцуманов, на всеотдайните патриоти Иван Чушков и Николай Усенлиев.

Незабравим остава подвигът на героите в битките на Тасладжа и край Балван. Светлите дела на верните народни синове Димитър Дюлгеров, Христо Козлев, др. Върбан Генчев, Димка Караванова, Панагаска Енева и Иван Люпканов, на ятланите от Павел Чапаево, Горски Сеповек и Полски Тръмбеш, на плеадата герои, са непрекъсван извор за възхищение в строителството на новия живот.

Образите на героите живеят пълно с нас — като символ, като знаме, като овеи! Непотопимите им песни! Ехтат в нашите строителни редици. Несбътнатите им мечти постигаме ние, техните приемници. Тяхното свято дело живее!

ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ
НАЦИОНАЛЕН ПОГЛЕД
НА ИСТОРИЧЕСКАТА
ДРАМА И ТЕАТЪРЪ

ПРЕД ТЕАТРАЛНИЯ ПРАЗНИК

„ПОГЛЕД КЪМ ВЕКОВЕТЕ“

Идваме във Велико Търново с чувство за отговорност

Срещата с историческата тема на сцената на българския театър всякога е будила особени чувства. Нашата история е толкова богата и наситена с дълга мизъм и остри конфликти, с висши чувства на любов и преданост към род и родина, с героизъм и себепристрастие в защитата на независимостта и териториалната цялост, шото не може българско сърце да се докосне до тази тема без особено дълбоко и национално гордост.

Ако такива размисли се събуждат в душата на всеки театрален колектив, то особено силно те възбуждат актьорите от Театъра на народната армия, тъй като тази тема е в основата на нашата идейно-естетическа и художествена линия — те мелят на нашия художествен профил. На наша сцена са ожилели много исторически моменти, възкръснали са много събития от героичната ни история. И

всякога, когато поднасяме на зрителите късове от тази славна история, чувстваме как те заедно с нас горят от тези чувства, които са ни възбуждали, заедно с нас разсъждават за миналото и бъдещето на българския народ.

Такива чувства изпитваме и сега, пред прегледа на българската историческа драма и театър който в понеделник се открива в древната столица на България — Велико Търново. Една похвална инициатива, която не само поощрява създаването и поставянето на исторически пиеси на сцената, но свидетелствува и за живите традиции на българския дух у великотърновчани. По улиците ечат рокове и фанфари, отекват копита, дефилент войни в шлемове и ризници — мила и съкровена картина от началото на този преглед.

2 юни — Ден на Ботев и на загиналите в борбата против османското иго, капитализма и фашизма и в Отечествена война

За безоблачно, слънчево детство

И записал светогорския монах Исая: „Като убиха юначния деспот Углича, турците се пръснаха и полетяха по цялата земя подобно на птици по въздуха. Един от християните бяга изклани, други отвлечени в робство, а онези, които останаха там, смърт не срещна, ги покоси, защото загинаха от глад... Опусна земята, лиши се от всичките си блага, погинаха хората, изчезна добитъкът и плодот. И наистина тогава живите обля жаваха по-рано умрелите.“

Не бил завършен още тъжният разказ, а турците вече пъптели по родопските скатове. Звъннали чановите на умряло, Ордите на Тимурташ зачернили цяла Тракия, а на къде под Софийската твърдина Бан Януша бранел сетната крепост. Там, зад източните старопланински проходи, срещу армията на Али паша останал да воюва само вечният Мадарски конник, а Ваязил мерел последната педя земя от Видинското царство. Вмесе то плач, поемал нечий глас песента за Мурад и Мара и звучала тя като клетва зарад помрачения мир...

Тогава се родил хайдушникът. Понесъл той многовековната мъка върху яките си плещи чак до връх Балкана. Та да види майка България своя Сизиф как пада и става, как сабя върти и зелен байрак развива, рани люти превързва и сиромашко тегло лекува. Да знае тя, че оред пази кръста в божия храм, честта в бащиното огнище.

От Гръбвден до Кръстовден, дорде слънцето сгрявало хайдушките сбирани, друго слънце топлоло робската мъка. А лъчите му били Чавдаровите брата, лето на кол забучвали, на бесило бесели, с куршуми произволяли, с френгии разсичали, та по малко да станат. Ала ни слънце угасвало, ни мълкът свършвал. От това слънце Левски запалил комитетските огньове, от него Ботев грабнал жар за стиховете си, от него пламнала априлската клета, а после — свещеният пожар на Освободителната война.

Забравила България хрониката на светогорския монах Исая, скътала я дълбоко в раклата на спомените, да не вгорчава дните й. Скътала там и черния чембер, с който жалела Чавдаровите брата. Ала не за дълго. Едно чудовище, по-страшно от османско иго, един паразит, по-алчен от бей, свил гнездо върху плодната й гърд, засмуквал силите й — сянката на монархия-фашизма легнала над народната съдба.

Тогава се роди партизанинът. В братова люлка расъл, от същото мляко сукал, от същия Балкан закрила намерил. Пое партизанската пътека, а тя станала друм към безсмъртието — широк друм, по който сигурно и властно идеше свободата. Идеше с яки мъжки стъпки по старите хайдушки следи. Вслушваше се България в този кобен тътен и чакаше на съдбовния праг победата на своя син. Вместо вест — пращане и кърване риза, вместо писмо — отсечена глава. Но в песента на партизанския балкан тя пах долавяше неговия, бодрия глас, пак чуваше гърма на боя и чакаше. Вярваше, че той ще й донесе от онай живота вода, която връща силата и младостта, че ще й донесе свободата като скъп синовен дар.

Забрави България и това тегло. Изгори кафията роза на фашизма, да не се бащилят и повече зараза по земята. И още тогава, разплакана от скръб и радост, с пречупени окови в нозе, с цветя за среща в ръцете, се родил българският войн. Озвн, който бил научен да брани свободата с хайдушки пищови и партизанска пушка. Озвн, чийто подвизи създаваха славата на българското оръжие. Над Стражница и Драва свиреха снаряди, люлееше се унгарската пушка, гърмяха артилерийски салюти над освобождения Пещ. А България, горда и тревожна, усещаше в тия трусове пулса на синовието съвце. То туптеше там, в далечната земя, задъхано и устремено към победния край на войната; ра нявано в окопи, погребавано в безмислени гробове и все пак остана живо, за да пребъде...

Имала майка гор трима сина, гор трима сина юнака... Така реди песенният епос от векове. И всеки път, дойде ли втори юни, тези строфи осмислят една велика истина за синовете на България — за онези, чийто патеници са останали като каменен епос на героизма.

Бойният път на Горнооряховския партизански отряд

Всяка година на 2 юни хиляди трудещи се от окръга се събират в местността Тасладжа, за да отдадат заслужена почит към загиналите в борбата. Тук, на това свято място, в лют бой с полиция, жандармерия и войници загинаха през май и юни 1944 година 29 партизани и почти толкова ятаци от Горнооряховския отряд.

В своя славен път отрядът проведе над 66 политически, наказателни и снабдителни акции. Блокира за по няколко часа над 25 села, в които организира митинги, изгори общинските архиви, призова населението на борба за сваляне на фашистката власт и установяване властта на Отечествения фронт. По своя боев път отрядът води шест сражения: в Стражишките и Чапаевските гори, в с. Констаин, в землищата на селата Павел и Хаджидимитрово, Горски Сеновец и в горите край село Градище.

Отрядът, израснал в очите на народа като боева въоръжена сила на Партизанта, намираща подкрепа навсякъде в селата и градовете на окръга. Партизанинът и партизанките никогата няма да забравят братската помощ, оказана им от трудещите се в Чапаево, където над 160 семейства дадоха подслон и храна на верните синове на народа. Топъл прием намираха партизаните в Долна Оряховица, Горски Сеновец, Горна Оряховица, Бреговица и в много други населени места на окръга.

На 28 май партизаните са открити в горите между Стражица, Камен и Нико-

лаево. Завързва се епична битка, в която отрядът записва най-светлите страници в своя героичен летопис. Срещу партизаните врагът съсредоточи големи сили: 18-ти пехотен полк и пехотна школа във Велико Търново, 4-ти въздушен полк и 3-та въздушна база в Горна Оряховица, военният гарнизон в Павликени и 33-ти пехотен полк — Свищов, ловна дружина със седалище Габрово, жп полк от София. Освен тези сили в блокадата на отряда взеха участие гарнизоните от цяла Северозточна България — Велико Търново, Русе, Шумен. Битката в Тасладжа е една от най-големите в Северна България по съсредоточаване на войска и жандармерия и фашистки въоръжени банди срещу партизаните. Настъплението на врага стана под ръководството на министъра на вътрешните работи проф. Станислав и генерал Стефанов. Въпреки скъпите жертви, дадени през тези дни, ядрото на отряда се запази.

През лятото на 1944 година започнаха своите бойни действия четите на отряда в различните райони на окръга. Числото на партизаните непрекъснато растеше. Под ръководството на Окръжния комитет на Партизанта четите учело проведоха своите акции, напяха удар след удар на врага, извършиха огромна разяснителна работа сред населението, подвизаха неговия дух и го насочаваха към решителна схватка за изгонване на немците и за освобождаване на страната от фашизма.

Сава Цонев Димитров (Стоянчо)

Сава Цонев е роден на 13 юни 1913 година в град Стражица. От малък става занаятчийски работник. През 1932 година идва в София. Заражда се дин на тежък живот, из-

пълнен с глад и мизерия. Тук влиза в редовете на РМС, а по-късно и на Комсомола.

Партизанта и Комсомолец осъществяват дейност в политическия кръг. През 1933/34 година той е издигнат за секретар на районния комитет на РМС на Втори софийски район и член на Окръжния комитет на РМС, а от юли 1934 до април 1935 година е секретар на районния комитет на Окръжния комитет на Комсомола.

След обявяването на въоръжената курс на Партизанта Сава Цонев става член на Партизанта и е натоварен с отговорна работа по военна линия. Сменяйки непрекъснато квартирите, той се оказва неуловим. При голяма провала на пощенски получаване смъртна присада, но ловко се измъкна от ръцете на полицията и минава в нелегалност. През 1942 година той е партизанин във Видинския отряд „Георги Бенковски“. С идването си във Видинския край става член на ОК на РМС и член на щаба на отряда. Щабът на отряда му възлага да установи връзка с югозападните партизани, които започнали успешно изплащане. Близко до години с оръжие в ръка той участва в героичните борби на партизанския отряд. Загина в неравен бой с врага на 17 януари 1944 година.

Развидели се напълно, Стана време за закуска. Зурлов (Славчо) събуди Трифонов и новия партизанин. Той отметна бързо полусуботата от себе си и първа го скочи на крака, хвърли бегъл поглед наоколо и започна да се здравясва поред с всички, повтаряйки „Стоянчо, Стоянчо“.

Той беше невисок на ръст, малко плъничък и с набито те лосновение, косата му беше руса, лицето гладко и овално, със сини очи. В израз на лицето и погледа му се четеше скромност, простота и задущевност.

През януари 1944 година врагът предприе нова голяма блокада на целия край. В тази блокада взе участие цялата шеста пехотна дивизия, цялата полиция от Врачанска област и местните фашистки шайки. Подлец посоча на врага стъпките на група партизани. По тях на 15 януари към обяд войската и полицията откриха скривалищата в местността Липака, южно от село Войница.

Трети ден вече продължаваха големите боеве. На 15 и 16 януари отрядът на два пъти разгроми фашистките банди, хвана жив началника на видинската държавна сигурност Громков, взе една лека картечница, няколко пушки, одеяла и платници от панически разбегалите се войници и полиция.

Стоянчо беше в състава на едно от отделенията. Във всич-

В БОИ ПОСЛЕДЕН

ки боеве се държеше героично, твърдо, обмисляше своите действия. В държането му се проявяваше революционният му опит. 17 януари беше ден на невяждани героизми, на ужас и смърт. Горите на Вълчешкия дол се тресяха от огъня на карачиците и минохвъргачките. Навсякъде мършеше на барут. Дивашки викове на човекоподобни зверове щепях въздуха от макрешкото поле до билото на Дабляка. Разгряваше се най-голямата кървава драма на борбата против фашизма в този край.

Часът беше около единадесет преди обяд. Вражески куршуми повали левента Лило Томеа (Георги). Седма прескъпа жертва от сутринта до този момент. Стрелбата на врага намаля и постепенно утихнаше. Оставаше той далеч назад. На изток от дола се влячеше с последни сили основното ядро на отряда. С него беше и Стоянчо.

Стрелбата от запад съвсем замлъкна. Никакъв враг след нас не се виждаше. Настъпни искра от надежда, че ще можем да спасим потогляма част от бойците. Точно обмисляхме с командира на отряда как да се промъкнем незабелязано край Вълчешкия дол, който от партизаните извика:

— Питай ни на изток е прераден. Вижте колко много вой-

Поети-борци за слънчевия ден на Родината

Христо КОЗЛЕВ

ГОРО ЛЕ, ГОРО...

Горо ле, горо, майчице мила!
Що не си още листе развила?
Бойна дружина где ще се скрие,
кога следите враг й открие?
Разлиствай, горо, млади върхари,
надавай пищово рухо зелено,
гости ти идат смели другари,
с пушки на рамо, със знаме развяно!
Ти припоти ги в тъмни си скрути.
Бъди им, горо, верния страж.
В борбата трудна, в тежки минути
въдхвай им бодрост, вяра, кураж!
Ти разкажи им подвизи стари,
славни изпей им песни хайдушки
за воеводи и байрактари —
четинци славни с бердани пушки.
Горо ле, горо, майчице мила,
с твоите листнати буки вековни,
ти ще им бъдеш вярна закрила
в бурните нощи, в дните бунтовни.
Разлиствай, горо, млади върхари,
надавай пищово рухо зелено,
гости ти идат смели другари
четинци нови със знаме развяно!

Марко АНГЕЛОВ

ПЕСЕН

Бързай ми, бързай, Дунаве бели,
долу към село Ракита —
там де върбите клони са свели,
либе ме чака, очика.
Бързай, отнасяй моята жалост:
пак не ще нея да видя!
Време разбулно кие ми младост,
няма кому да завида.
Оня ден враг ми дияр сподиря —
люто за мене налита.
В друмина черни бесен се шири,
другаде трябва да ида!
Бързай ми, бързай, Дунаве бели,
либе ме чака, очика!
Доше ден, що сме ние коннели,
пак ще аз либе да видя.

Горски Сеновец
12. IV. 1942 г.

Стефан ЙОВЧЕВ — ВЕЧВОЙ

БУРА

На смелите в борбата другари...

Боботят тънени в нощта
сред мрака страшен и бездън,
стихийна буре е навън.
Проблясват от светлини
раздират вечната тъма,
зоват — на бунт и на борба!
Чертай се път сред пътя стар
и в вихър бурен, непознат
зловещи рухва глом палат,
на време — нов олтар
гради се тук. И нему в дар
с възторг отдай живота-жар!
Куршум страховтно ли пропей
и вний се в пламенната гърд,
или със меч те прободат...
Не пускай знамето — недей!
Вдигни го горе, нех се вей —
опръсканата кръв ще грей!
След теб в редици ивнат смело
другари верни, с плам в очи.
Те виждат светлите тъчи
в борбата пътя твой поели...

(Стихотворението е недовършено)

Вечната и святата майка, изпълнена с любов и грижа, с вяра и надежда, иска детето й да се учи и оформя не само под нейните топли и нежни грижи, но и на цялото общество. Новият човек да дойде на света в светлите и блестящи от чистота стая на родилните домове. Да расте в слънчевите занимали на детските ясли и градини. Да трупта знание и умение в модерни и съвременни училища и уни-верситети. Обогати себе си, да разгърне творческите си сили и дарования и с младежко дръзновение да изгражда утрешния ден — радостен, несенсван от облаците на войната.

Децата са радостта и надеждата, съдбата и бъдещето на всеки народ. Какви ще израстнат те — здрави и силни, вдъхновени и възторжени творци, създатели и осяществители на смели планове и мечти или слаби и хиляви, подслнати и угнетени, без вяра и надежда в бъдещето?

Всички деца по света — бели, черни и жълти — имат право на честливо и безгрижно детство. Но в капиталистическите страни тяхното детство е ограбено. Откъснат е смехът от устните им. Прогонена е радостта от душите им. Там те са заставени от сутрин до вечер да превратят, грабят, заеми с най-тежката и неблагодарна работа за коравия кървеш хляб, лишени от радостите на детските игри, от силата на адекватното, от постиженията и благата на науката и техниката.

Картината на детството в тези страни е укасяваща и страшна, мизерия и нещастност, експлоатация и изтощителен труд, голяма смъртност и расово неравенство. Продадени деца от родителите, които нямат с какво да ги изхранят. Болестите и гладът са техни постоянни спътници.

В Латинска Америка над 16 милиона деца са наемни работници. В Италия повече от един милион подрастващи работят, а над 300 000 прекарват по 16 часа във фабриките срещу нищожно заплащане. В африканските колонии използването на детския труд е нещо естествено. Обширни тютювени плантации на Родезия се обработват почти само от деца.

М. НИКОЛОВА

На сватба в Джулюница

Той е техник в ДПЗ „Балкан“ — Велико Търново, а тя е от Дългопол. Той — Радко Добрев Радков, е от Джулюница, и отбиваше войничката си служба някъде към Варна. Тогава се запозна с Янка Тодорова от Дългопол. Срещите им зачестиха и, както често се случва, приятелството и дружбата им преминаха в любов...

И ето че дойде дългоочакваният ден. Двамата младоженци решиха да подминат браха си не в старопрестолния град или в Дългопол, а в родното село на Радко. Нека да сполетят радостта на семейството на Добри Радков и десетки, стотини кооператори, близки, съседи. Да вдигнат една хубава нашенска сватба.

Музиката огласи площада на селото и първите хороващи спираят пред сградата на Общинския народен съвет. Сватбено-песените и дъто, всички са на кичени със сватбарски кърпи и жпкти от зелени борчета. Внушителен е и броят на гостите-дългополчани.

Тъжествената зала се оказа малка да побере празничното множество. Сватбеният марш на Менделсон предизвиква умилени не само у младоженците. Церемонията по подписването на брака е кратка, но съдържателна. А ето, че председател на Общинския народен съвет

Порго Стратов поставя неочакван въпрос: — Имаме сведения, че вие и двамата боледувате от една неизлечима болест... Вярно ли е?...

И докато лекото смущение загряне по щастливите лица, Стратов продължава: — От тази болест на общ и взаимно доверие да не се отървете никога, до края на живота си. Бъдете пълноценни граждани на нашето социалистическо общество...

Смях и ръкопляскания. Младите си откъхат. Смяят се и те. После идва традиционното „горчиво...“ Така искат предавател и кумът. Да се „докаже“ общия им...

Оттам сватбената процесия се пренася в кокетния детересторант-градина. Много на здравни, дарове, благопожелания, Кръпни хора, песни...

Така шумно и тържествено стават сватбите в Джулюница сега. Откакто кооперативното стопанство си построило нова административна сграда, Общинският народен съвет се разшири, а това даде възможност да се обзаведе специална тържествена актова зала. И много честни са празничните дни, в които сватбарски музикални ансамбли огласяват китна Джул-

Кръпни СТЪВ

Цв. ТОМОВ

НЕ ОТЛОЖНИ ГРИЖИ ЗА ЗЕЛЕНЧУКОВИТЕ КУЛТУРИ

Зеленчуковото производство е един от отраслите, от който може да се получи до края на годината допълнителна продукция и доходи и с това да се компенсират загубите, нанесени от градушката и другите природни бедствия. За да се изпълни тази задача и с това да се осигурят повече зеленчуци за консервната промишленост, за износ и за вътрешния пазар е необходимо да се извършат редица мероприятия:

ЗАСЯВАНЕ И ЗАСАЖДАНЕ НА ПЛОЩИТЕ

В кратки срокове трябва да завърши изнасянето на разсадите на полето. Все още в много стопанства има да се засаждат домати, пипер и други култури по редовния план. С оглед да се компенсират загубите е необходимо да се засаждат възможно най-големи площи от тези култури, като се използват наличните разсадни.

За да не се допусне преработването на разсадите, за което след падналите валежи има голяма опасност, е необходимо да се препоръчат, да се изкусят на пазарите от кускута пезна, с което ще се ограничи разпространението ѝ. Много важно е да се проредят гъстите разсадни, като се изкусят част от тях и използват за засаждане.

За осигуряването на по-голямо производство от средно ранни и късни домати — най-ценната суровина за консервната промишленост, трябва да се продължи засяването на интервали на нови разсадни. Като се има предвид, че те стават годни за засаждане около 30 дни след засяването им, следва да се предвидят отсегашно най-рано освобождаващите се площи от грах, ранен ечемик и други култури.

Писма

до редакцията

Млякото да отива

навреме при консуматорите

В редакцията се получи писмо от потребителната кооперация в с. Самоводене, в което между другото се казва: „Неоднократно вече поставяме въпроса пред ДСП „Сердика“ — Велико Търново относно големите смущения при снабдяването с мляко на съставните ни села Хотница и Русала. Ежедневен млякото хората са отишли вече в полето на работа. Всичко това предизвиква от нововъзникващо недоволство...“

Сам по себе си фактът на оплаквания от различни предприятия, служби или отделни хора е несприятелен. Особено неприятно е, че този път случат се касе за предприемач, току-що получило преходно червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите. Наистина през първото тримесечие ДСП „Сердика“ постигна забележителни успехи по всички показатели на плана. На тържественото събрание бяха направени пожелания знамето да бъде задържано от великотърновчани и през второто тримесечие и има се ризноиз осъществяване да се върва, че е възможно потвърждаването на първенството. И колкото хубаво би било едно временно с това да се премахнат най-после жалбите от рол на цитираната по-горе. Зашто наистина от по-голямо значение е особено през тези вече усилни дни на село, когато се налага да се удължава работният ден, млякото да идва сутрин рано.

През проверката другарите от пласмента на ДСП „Сердика“ не откриха слабости по навременното доставяне на млякото в споменатите села. Помъчиха се да потърсят причините в закъсняване то понякога на шосефора. Когато се явявал по-късно на работа, той бързал да замине до тези села да вземе издреденото сутринта мляко. Вече при втория курс откарвал бурканите с мляко. Но тогава вече става твърде късно.

За да бъде още по-топъл ражката от опечелената ви сока награда от колективна на предприятието, нужно е да се вземат мерки да се премахнат всички случаи на късно доставяне на мляко в селата. Това сигурно не е по-трудно от запознването на преходното червено знаме.

ОТГЛЕЖДАНЕ НА ПОВЕЧЕ КЪСНИ ЗЕЛЕНЧУЦИ

От късните зеленчуци най-голям стопански интерес представляват късните домати, краставиците, зелените фасул, цветното и главестото зеле. Най-подходящи сортове домати за късно производство са № 10 х Руджерс и № 10 х Бизон. Сеитбата се извършва в началото на юни в открити лехи, а разсадът се засажда в началото на юли. По късното засаждане води до намаление на добива. Опитите показват, че при засаждане на 20 юли добивът се понижава със 74 на сто в сравнение със засаждането на 1 юли. Растенията се засаждат на разстояние 85 см между редовете и 30 см в реда. Късните домати се отглеждат на високи колове или на телена конструкция. През вегетационния се прави редовно културно и превъзване.

Високи и качествени добиви се получават при двустебленото отглеждане. За второ стебло се оставя културът под първото съцветие. При този начин се получава с 16—20 на сто по-висок добив в сравнение с едностебленото отглеждане и прикършване над 4 съцветия. Растенията се прекършват от 25 август до 5 септември.

Производството на краставици втора култура е предназначено главно за консервната промишленост. Най-подходящи са сортовете „Пикадили“, „Хокус“, „Хибрид 86“, „Донски 175“. От изведените опити и практиката на редица стопанства е установено, че най-високи и качествени добиви се получават при сеитба в края на юни. При засаждане след 20 юли добивите са незадоволителни. Подходящо разстояние за отглеждане е 80 см между редовете и 15—20 см в реда, по едно растение в гнездо.

Градинският фасул представлява също важна суровина за консервната промишленост. Подходящи сортове за лятно засаждане са „Харвестър“, „Просекор“ и други. Най-добри резултати се получават при сеитба до началото на юли, извършена с редосеялка на 55 см. През определени интервали се засява царевична на културни. За получаване

то на по-висока и качествена продукция при първото окопване не се внасят 10—15 кг на декар амониев нитрат и толкова суперфосфат. По време на масовия цъфтеж може да се направят и едно подхранване с 60 кг на декар амониева селитра. Беритбата на зелените фасул се извършва механизирано с фасулокомбайни „Рустика Симплекс“ или „Борга“.

Цветното зеле се развива много добре на богато наторени площи с органични и минерални торове. Добри предшественици са ранни картофи, зелен грах и други. За осигуряване равномерно постъпване на продукцията трябва да се извърши етапно засяване на семената за производство на разсад и засаждане на разсада. Растенията се засаждат на разстояние 70х50 см. След прихващането се прави първо подхранване с 20—25 кг на декар амониев нитрат и 20 кг на декар суперфосфат. При една от поредните поливки се извършва шербетуване, а при второто окопване се внасят по 20 кг на декар амониева селитра и суперфосфат. От голямо значение е поддържането на оптимална влажност на почвата, което се постига с редовни поливки.

Агротехниката на главестото зеле е сходна с тази на цветното. Сеитбата на семената се извършва до средата на юни, а засаждането на разсада — до края на юли. С обилно торене и поливане се осигуряват високи добиви.

ГРИЖИ ЗА КУЛТУРИТЕ

Пораженията от градушки при различни култури и в различни стопанства са от различна степен. Затова и грижите за всеки посев трябва да бъдат конкретни. Не бива да се забравя, че домати, пиперът, лукът имат силно възстановителна способност. По тази причина само напълно унищожените посеви трябва да се разорават. Тези, които имат запазени стебла и само листата им са унищожени, да се запазят. Доматите и лукът да се напърскат с пероци или бордоският разтвор последователно през малък интервал. Да се окопават и подхранват обилно с азотен тор. На пречупени стебла да се направят резитба. Площите на домати и пипер да се подсаждат с подходящ разсад.

Ст. п. с. Стефан БЪЧВАРОВ

Ст. н. с. Марин ПЕТКОВ

Опитна станция по зеленчукови култури — Горна Оряховица

С ЧУВСТВО НА ОТГОВОРНОСТ

Още не затихнал шумът на машините от зимното производство по плана за 1970 г., през който период бяха произведени и експедирали за износ 200 т месечнозелени консерви, 322 т зрял фасул и 177 т плодови концентрат „Нектаркооп“ и колективът на консервната фабрика в Дебелец е готов да приеме първите пресни плодове за преработка.

За по-малко от месец техническите бригади с ръководител Йордан Евтимов — в старинния цех, и Борис Игнатов — във вакуумния цех, успяха да завършат ремонта на наличните машини и съоръжения. Успоредно с това бяха осъществени и редица подобрения в поточните линии за производство на стерилизиран краставици, небелени домати, конфитюр от ягоди и други. Доставена и монтирана бе и нова светска автоматична затваряща машина с голяма производителност. С двама работника тя ще поеме производството на досагащите три полуавтоматични затварящи машини с шест работника.

С голямо напрежение и чувство на отговорност през този период по преустройството на първата станция работи монтажната бригада от Градския промишлен комбинат във Велико Търново, с бригадир Люцкан Н. Кушев.

През новия сезон предприятието трябва да изработи по редовен план общо 4560 т плодови, зеленчукови и месозеленчукови консерви, плодови концентрат „Нектаркооп“ и др., предимно за износ.

Суровините — плодове и зеленчуци, в основни линии са осигурени чрез договори с ТКЗС. Не е договорен с кооперативните стопанства консерва зелен фасул първа култура за 100 тона. Непълнението тук смятат да компенсират с превъзване на домати и краставици.

Необходимите основни и спомагателни материали, като буркани, кутии, велпапери и др., са осигурени. Стои открит въпросът за доставката на 8 т лимонова киселина за производството на 700 т плодови концентрат „Нектаркооп“. Въпреки многократно поставян и пред ЦКС,

оттам този въпрос все още не е решен и се поставя под съмнение производството на плодови концентрат. Явно намесата тук на Окръжния кооперативен съюз е повече от необходима.

Ръководството и колективът на нашето предприятие правят всичко възможно сега годишният производствен план от обща промишлена продукция за повече от 2 500 000 лв. и планова печалба над 200 000 лв. не само да бъдат изпълнени, но и превъзпани.

Димитър СТЕФАНОВ

директор на консервна фабрика „Трун“ — с. Дебелец

ПРОДАВАМ къща с дворно място. Справка — Йордан Янакиев, с. Арбанаси, Великотърновско. ПРОДАВАМ лека кола „Фолксваген“ (комби—1500) Справка: В. Търново, „Н. Габровски“ 7, вх. „Б“, Никола Удварев. ПРОДАВАМ „Вартбург“ — 1000 — запазен. Стефан Балабанов, „Станционна“ 4, Габрово.

Завод за телферни електродвигатели

— Велико Търново

приема

стругари, фрезисти, шлосери, монтьори, на-
стройчици на преси или стругове, машинни
техници, електрокаристи, чистачки, тене-
кеджии и други специалности с разреди и
за ученици.

8—2

Завод за автоматични везни — Лясковец

търси:

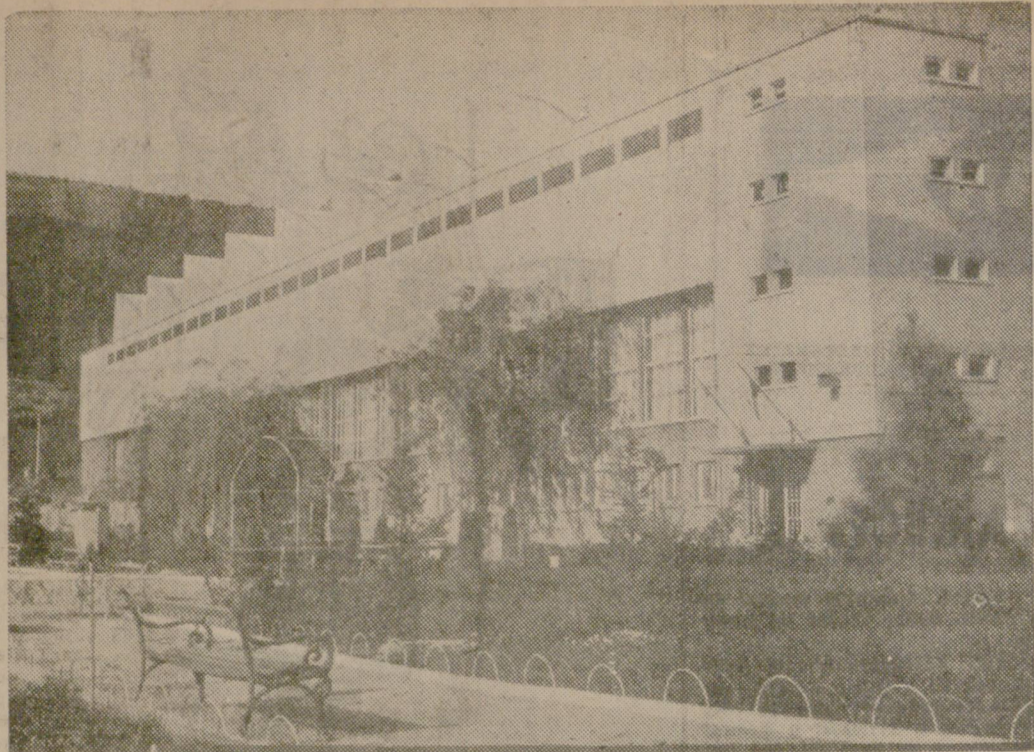
1. Стругари — ученици и разредници — от I до
VIII разред.
2. Шлосери — ученици и разредници.

Заплащането на работниците се извършва по много-
факторното формиране на работната заплата.

Справки: „Личен състав“ при завода.

Телефон: 9—20—70, 9—20—99.

3—2

Част от новия тъкачен цех на ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

НА КООПЕРАТИВНИТЕ СТРОЕЖИ — ОЩЕ ПО-ДИНАМИЧНО

Денят се случи дъждовен — един от тези дни, през които е невъзможно да се работи на открито. В управлението на Междудооперативното строително предприятие — Велико Търново техническите ръководители изготвиха месечните отчети, но, както винаги, и днес пристигаха и заминаваха хора, водача се бързи, делови разговори.

— Утре колите ще возят трошен камък от карьерата в Шеремета за Полски Сеновец! — Хей, да не забравите онези водопроводни части! — Другарю Сираков, кога ще пристигнат новите самосвали?

Междудооперативното строително предприятие започна своето съществуване в началото на 1968 г., а като самостоятелна юридическа личност се обособява едва през миналата година. Но и за малкото време на своето съществуване то показва, че неговата дейност е действително необходима за кооперативните стопанства. Сега предприятието работи по благоустрояването на стопанските дворове на кооперативите в селата Полски Сеновец, Камен, Ресен и др. Освен това строителите прокарват пътища и извършват В и К-работи на строежа на пуйкокомбината в Поликраище, работят като подизпълнители и на Завода за плодови сокове в Павликени. Напоследък предприятието е започнало високо строителство — търговски сгради в Капиново и Драгичево, ветеринарна лечебница в Шемшево и др., но основната негова дейност си остава ниско строителство — пътища, площадки, водоснабдяване и канализация на стопанствата, намиращи се на територията на Великотърновски окръг.

Колективът на строителите е млад колектив, а това очертава една оптимистична перспектива за стопанското развитие на предприятието. Монтаяжниците на Досьо Бонев, шофьорите Симеон Андреев, Кольо Белчев и много още други са в непрекъсната трудова надпревара с времето и разстоянията, за да бъде с чест изпълнена производствената програма.

Неголямата материално-техническа база, доброто снабдяване, липсата на собствена база за инертни материали и други обективни трудности се явяват като сериозна пречка за изпълнение на поетите договорни задължения. А в кооперативите бързат, сърлят се, загатко стопанските дворове се превръщат за по-дълго време на строителна площадка. И имат право. Затова

сега е необходимо строителите да работят още по-динамично и по-настойчиво за преодоляване на трудностите и стриктно изпълнение на поетите договорни задължения.

Младият колектив на строителите от Междудооперативното строително предприятие вече е доказал, че може да се справи успешно с трудностите. И трябва да му върваме, че отново ще покаже това, ще догонят изоставането в първите месеци на годината.

Йордан НИКОЛОВ

Опазването на природата — дело на всеки гражданин!

Традиция става в нашата страна всяка година от 1 до 30 май да се провежда месец за защита на родната природа. Още в края на миналото столетие (1894 г.) ботаник-професор, а по-късно академик д-р Стефан Петков изказва мисълта да се проявят организирани грижи за запазването на природните богатства. Тогава той печата в списание „Природа“ статия на тема: „Влиянието на лесовите върху климата и почвата“ и до края на своя живот неуморно работи като ревност природозащитник. Под негово председателство се изгражда през 1927 година „Съюз за защита на природата“, но тази благородна прова не намира необходимата подкрепа от тогавашната власт и дейността на съюза била ограничена.

След 9. IX. 1944 година Съюзът за защита на природата съживява своята дейност. През 1957 година, по настояване на професор Деметиев — председател на комисията по защита на природата при Академията на науките на СССР, при насната Академия на науките се учредява национална комисия за защита на родната природа. Освен това правителството излезе с редица разпоредби по опазване на природата, а от 13 юни 1967 година влезе в сила и законът за нейната защита. С изпълнението на закона и всички документи, имащи отношение по защита на природата, природозащитното дело у нас бе поставено на солидна основа.

Хубава е нашата Родина. Хубав е и нашият Великотърновски окръг със своята богата и разнообразна природа, с много планини, гори и долини. През изминалия четвърт век всеки ден живот трудолюбивите стопанци на окръга проявяват социалистическо отношение към природата. Сега в окръга има много природни забележителности — уютни кътчета за отмора и наша патристична гордост. Край село Вардим се намира остров-резерват за водоплаващи и блатни птици; на река Веселина — Капиновският водопад; край Горна Оряховица — красивата божур поляна Камъка. Историческите местности Канлъ-дере край село Виницаград, Тасладжа край с. Камен, местностите край Балван, Чапаево и много други будят у нас чувства на признателност и гордост.

Опазването на природните забележителности, на животинския и растителния свят е наложително условие за по-нататъшното разцъфтяване на нашия живот. Но има граждани, които съзнателно унищожават природата — късат божурите, които красят околностите на Горна Оряховица, секат млади те крайпътни борчета за новогодишни елхи и прочие. А какво да кажем за много наши предприемачи като Държавни захарни заводи, Радиозавода, ДИП „Панайот Цанков“, Екарисажа и редица други, които ежедневно замърсяват водите на река Янтра? Или пък за Цех за иншесте в Павликени, който е реална заплаха за чистотата на водата в река Росица.

Всеки ръководител на предприятие, всеки гражданин трябва да мисли и действа редната

природа. И с готовност да участва във всенародното движение за обогатяване и разкрасяване на природните богатства!

Харадамби КАЛБАНОВ

агроном

Специална монтажна школа — гр. Гълъбово — Старозагорски окръг,

продължава набирането на курсисти до 15. VI.

1970 година по следните специалности:

1. Ел. монтьори — силос монтаж
2. Машинни монтьори
3. Електротехници
4. Монтьори по изолации
5. Шлосери-монтьори
6. Ел. монтьори — мрежи и системи

Курсът е напълно на държавни разходи. Допълнително се заплаща:

1. За неженени — 25 лева месечно.
2. За женени без деца — 40 лева месечно
3. За женени с деца — 50 лева и надбавките за деца при представяне документ от съответния съвет.

Школата подготвя кадри предимно за Свищов, Момби и автобиография за постъпване в школата изпращайте на адрес:

Специална монтажна школа — гр. Гълъбово — Старозагорски окръг. Справка тел. 20—61 2—1

ДСО Промислен район — Велико Търново набира

строителни работници за изпращане на работа за две години в Съветския съюз по специалностите, както следва:

1. Зидаро-кофражисти от IV до VII разред.
2. Мазачи от IV до VII разред.
3. Общи работници и изкоп. бетонджии от III до V разред.

При 100 на сто изпълнение на трудовите норми III р. ще получава 172 рубли, IV р. — 194 рубли, V р. — 218 рубли, VI и VII р. 246 рубли, плюс 40 лева български пари, които ще се получават от близките на работника.

Изпратените в СССР ще ползуват предимства при строеж или закупуване на жилище без тиражиране при внесена 1/3 от стойността на строежа в рубли.

Справки: в служба „Бит и работна ръка“ при ДСО Промислен район до 2 юни 1970 година, тъй като същите ще бъдат изпратени през месец юли г. в посочената съветска република.

Из белоежника

на журналиста

СОБСТВЕНИЧЕСКИТЕ ИНИЦИАТИВИ

За много хора строежът на къща или апартамент е свързан с много напрежение, с лишения от едно или друго. Затова е и никак обикновено да се чуе дълбокомислен от рода на „Пари е давал човекът, но това си е, ще прави каквото си иска“! Силасан съм, че има въпроси, по които собственикът наистина е оправдан да прави каквото му е угодно — що се касае главно до вътрешните преустройства. Събаряй колкото си искаш стени, изграждай други, обръщай проекта, ако щеш, но сто и осемдесет грависа. В естетическо отношение новосъздаденото може да не издържа никаква критика, но нали не пречи на съседите, на обществото?!

Съсем друг е въпросът за външния вид на сградите и особено на големите блокове. Тук никакви уютворки, че е собственик и има право не звучат убедително. А „инициативите“ край нямат и излез, не всеки прави каквото си иска; всеки по-често става случане на „самолюбовност“. А външният вид на сградата е лицето на града, което не касае само собственото виждане и вкус или желание на този и онези собственик.

Нека си послужим с някои примери главно от едропанелните блокове при Беляжковската цесина. Проект и по-малките апартаменти от първите етажи (с изключение на т. наречените средни апартаменти) нямат тераси. Но допълнително някои собственици взеха, си направиха тераси. В един блок цялостно, в други няма една тераса, в трети от единия вход, има, от другия няма — възбиха лириците!

Видя един собственик, че няма поле за инициатива за него, тъй като живее на втория етаж и си има тераса, но не можеше да се помира да не направя абсолютно нищо. Той пък взе, че бодиса с мръсната бляскава на своя апартамент, а друг на четвъртия етаж го бодиса със зеленикава цвят. Целият блок си е убито животно, а техните апартаменти се отличават като разкошна кривка върху охетил костюм. Напълно погрешно собственически разбирание!

От миналата година най-напред в индивидуалните жилища сградите, а после и по-големите блокове, започна кампания на усилно застрояване на терасите с железни конструкции и стъкла. Ето че модата отива и към споменатите вече едропанелни блокове. На блок № 2, вход А, на левите крайни апартаменти се предприе солидно заграждане на терасите с железобетон и тухлена кладария.

Не зная тези инициативни собственици дали искат разрешение за външните преустройства и кой, кога и при какви обстоятелства им го дава и дали трябва да им го дава, но ако продължи с този темп „самолюбовността“, фасадите на отделните блокове ще се напървят така, че ще заприличат на цигански катун.

Н. М.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ
ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

СВИЩОВСКИ МЕРИДИАН

ТРАНСПОРТ, ТРАНСПОРТ ...

Експедицията се очертаваха като безрезултатна. Роботите до изхвърляха последните си резервни части. Затова, когато за мига червената лампичка на единия, двамата професори едва не припаднаха. С треперещи ръце те измъкнаха пергамента, който роботът беше изровил, и го пъхнаха в портативната кибернетична машина. Тя пропуква няколко пъти и с монотонен глас зачете текста:

„Ние монтажниците на свещовския Химкомбинат, за да за вършим навреме обекта се откъсваме от неделния ден и започваме да работим, по и ДАП „Пътнически автотранспорт“ — Свищов и забравя. В неделя на града има само три автобуса

и хората, работили часове по желание, пакат часове по желание. Пак, благодарение на него, забравихме и какво е кино. Последният рейс от града за обекта тръгна в 21 часа, а филмът свършва в 22 часа. И ако някой запален кинолюбител после върва пешком 6 километра, докато му мине желанието да ходи на кино. — Бре, — спогледаха се професорите — значи транспортът открий време е създавал главоболия на хората, пък ние си мислехме, че предните векове хората са били облагодетелствувани от него.

Николай ТОМОВ

ЗА КОДЕКСА НА ТРУДА И НЕЩО ДРУГО ...

Гражданинът, да го наречем например Станойко, беше създал една производствена единица — един завод в Свищов. Но в един хубав ден пред него се откри възможността да започне да се труди в друг завод в града. Той беше голям, хубав, плюс това национален обект и, макар и в строеж, условията му бяха по-добри.

Опитаха се тогава началнически фактори да провентурат Станойко да остане, по той си грабна шапката и замина. Специално министерско постановление му даваше зелена улица за това, хубаво, но в предприятието работеше и Станойковича.

— Шом напусна Станойко, па давай заявление и ти — почнаха факторите. — Няма място вече за тебе. — разпяха и никога не пнтра тоя кодекс, де то пише, че където работи мъ-

жът, там е мястото и на жена-та. Натисък беше як, но отпорът, както се казва, бе лют и Станойковича се задържа, ала докога. Зер така става с досга Станойковича в завода. Иначе и на факторите не им е лесно. Новият завод им глътна доста от кадрите и с това самозанаян кодекс те се опитват да си ги задържат, макар че им е слаба законната защита. И очевидно това не е начинът да се реши въпросът. Тук трябва да си кажат думата по-големи фактори от тях, иначе не има разпаване с жените на много Станойковичи.

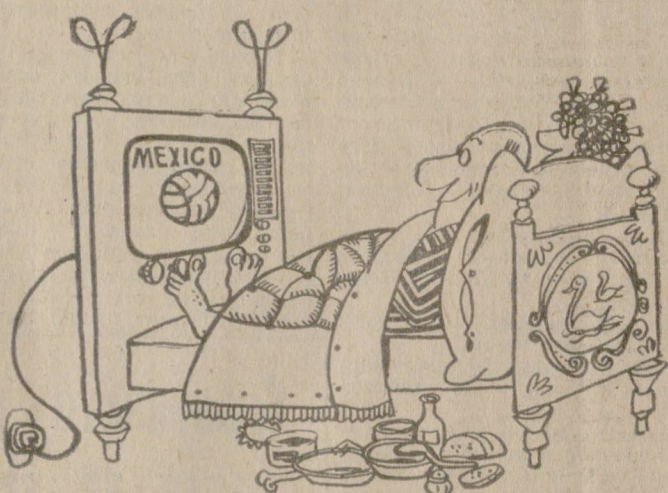
Р. С. Ако някой от читатели те мислят, че става въпрос за ЗСБН „Г. Терзиев“ и Химкомбината в Свищов, авторът не може да ги убеди в противното.

ДУНАВЕЦ

— АКО САМО СТОЯТ И МЕ ГЛЕДАТ МОМЧИТЕ,
ГРАДУШКИТЕ ЩЕ МИ ОБРУЛЯТ ОБЕЦИТЕ.

От утре вечер всички пред телевизорите!

Свадния — модел „ЮНИ—70“

ХОБИ

Всеки съвременен и модерен човек си има хоби. Един събира марки, друг велосипедни гуми. Даже някои събирали стари трамвайни вагони.

Наскоро научихме за интересното хоби на един млад нашенски хобист. Искам да кажа, че се отнася за бирния началник смяна в Цеха за нестандартно оборудване към ДЗС — Горна Оряховица Христо Янков. Та на шият млад хобист успял „да си събере“ колекция от 57 вида пай-различни материали и инструменти, чертежни прибори и струтурски оригинална колекция, само че тя за съжаление струва на завода огромната сума, посеща цифрата 1000 лева.

Та, тук искам да поставя за лачката, ако не беше се намесила навреме народната милиция на колко ли хиляди би се оценила след време твърде оригиналната колекция на младия хобист?

БОД

СЕРВИТЪРКАТА С ХУБАВИЯ ПРОФИЛ

Още с визането ни в ресторанта „Москва“ — Велико Търново по към нас се приближи млада сервитърка.

— Забелязали ли какъв хубав профил има? — сподели моят спътник и се усмихна доволно. Въобще беше приятно. Оркестърът свиреше, а луната сатинирано се усмихваше иззад облаците.

Дойде време за плащане. — Имате 14 кебапчета без гарнитур? — информира ме сервитърката с хубавия профил и ни взе 2.80 лв. по 0.20 на кебапче. — Че какви са тези кебапчета? Чакай да видим тази работа! — си казахме ние и отидохме да търсим управителя.

Той ни изслуша спокойно и също така спокойно ни съобщи, че сервитърката Величка Христова е „сгъришила“, т. е. взела ни е в повече 0.70 лв. Стана ни много тъжно и неудобно. Такава млада, приятна сервитърка, а с такъв лош „профил“ в работата! Просто да я плащаш от мъка.

Хубавата ЕЛЕНА

КОНКУРЕНЦИЯ

Чуден е Петричкит край. Чудна е неговата природа и мила са хората му. Още по-чудна и мила ми стана баба Ванга — прочутата петричка гадатка — когато тези дни минах край нея.

— Добър ден, — рекох — бабо Ванго. Така и така, бързам много и те моля да ми кажеш 5-6 приказки за моите нещасти сабя, за бъдещето ми.

— Не си дошъл ти за това! — рече ми тя.

Останах като ястремен.

— Ти не идваш за никаква твоя сабя — продължи тя, — а за резултатите от мачовете на България в Мексико.

Тоя път вече ме хвърля в тъч.

— Така е Ванго, излъгах те. — А сега вади молива и бележник и пиши.

С трепереща ръка изпълних нареждането. Тя навела за миг главата си надолу, после я вдигна гордо във въздуха и без много тайнственост започна.

— 2 юни, 1970 година. Мексико, стадиона в гр. Леон. Публика 103 011 души и 307 души продавачи на слава, докато, кока-кола, бадеми, банани и плодови торта по 5 стотинки.

Началото е на перуанците, но Димитров и Шаламова измислят бързо и пренасят играта напред. Нашите играят вдъхновено, кондицията е добра. В 14-та минута хубава комбинация между Бонев — Жекон и Аспарухов създава първото меле пред вратата на противника. Тона изолушвава нашите, но миг след това последва остра контраатака, която Пенев и отново Шапи успяват с хитрост да я пресекат. В 39-та минута един артилерийски снаряд на Жекон кара населението да се изпъкне по мазетата — 1:0 за България!

В 61-та минута Симонков отново проявява своя фантастичен рефлекс и хладнокръвие и спасява стопроцентен гол.

Тук Ванга направи малко отклонение.

— Именно за този момент изчислителната машина, която гадаете резултатите сбърка — рече тя.

— Ура-а, браво, Ванго! — извиках аз и се спуснах да я целуна.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит. — Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

— Така момче, оная изчислителна машина не важи, вътрешна е... Пиши на нашите момчета да не я обръщат внимание и ги поздравявай от мене.

Целунах и просълзен ръка още един път и изхвърчах като тапа навън. Сега съм пред телевизора, като на горната карикатура, за да видя каква ще е истината на-ра.

— Шт... — рече бабата — Почти хоп, че отсреща сплит.

— Седем минути преди края на мача — продължи моят коментатор — при едно струпане на наши играчи в полето на противника, Аспарухов скача най-високо от всички и с... алаброса си бележи победна гола за България.

— Ура-а, Ванго! — викам аз.

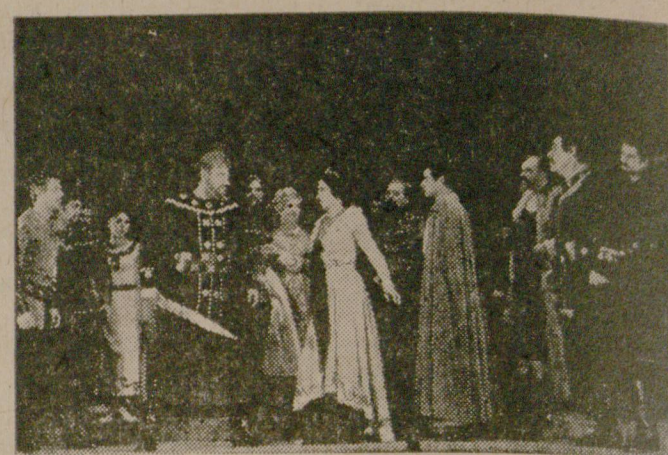
Шт... потъх, че отсреща сплит. — Така след като излязох от дома на милата и прочута гадатка, като мълния пунах новината из цялото градче Разпавях го така, като че съм присъствувал на мача. И великодушната Ванга не ми взе ни то един лев, а накрая изпращайки ме, ми каза:

ИДВАМЕ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО С ЧУВСТВО ЗА ОТГОВОРНОСТ

От 1 стр.

Този година многодневният празник на историческата пиеза минава под знака на историческата реч на др. Тодор Живков пред XVI конференция на столичната организация на Комсомола, в която са дадени определени указания на ЦК на БКП, във връзка с възкресяването на историческата тема. Нашата история трябва да бъде гледана не през призмата на буржоазния шовинизъм или през окултата на дребнобуржоазния национализъм, а да бъде пропята от нашето велико марксистско-ленинско учение за класите и класовата борба и за народните маси, като творец на историята. Тя трябва да бъде пропята и от позициите на пролетарския интернационализъм — това велико чувство в борбата, за което родната Комунистическа партия стои в предните редици на международното комунистическо и работническо движение.

Тези указания на др. Тодор Живков, по мое мнение, трябва през настоящата година да проникнат целия преглед на историческата тема и да бъдат основата за обсъжданията на отделните постановки. Прегледът трябва да ни послужи за повод да

поставим на преценка нашата работа в областта на историческата тема.

Театърът на Народната армия идва на прегледа във Велико Търново с пълното чувство за отговорност за своя принос, който той трябва да даде, като театър на героично-патриотичната тема и военна романтика в развитието на историческата тема и в правилното осъществяване

не на партийната линия в тази област.

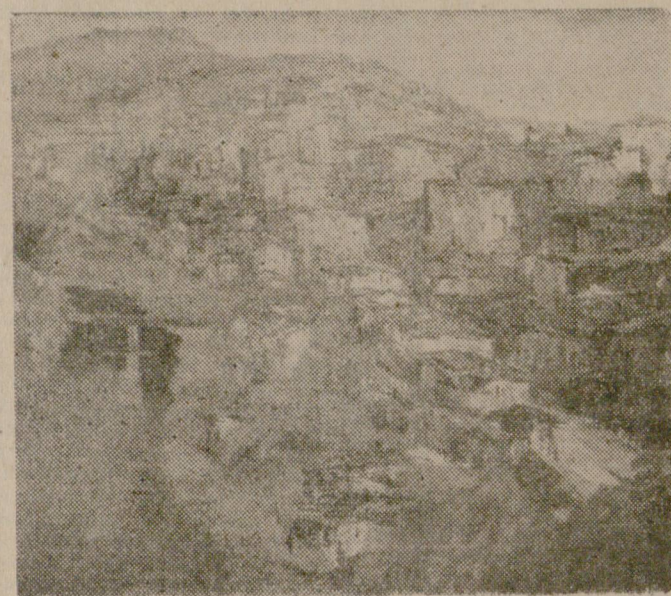
Надяваме се, че тези наши усилия ще бъдат оценени.

Полковник ЦАНО ИГНЕВ

началник на Театъра на Народната армия, кандидат на философските науки.

НА СНИМКАТА: сцена на „Самуил“ от Магда Петканова, постановка на Театъра на Народната армия

ИЗ XIV ИЗЛОЖБА НА ЛАЛЮ МИНКОВ

„ВЕЛИКО ТЪРНОВО“

Вест

ВЕЧЕР ЗА АСЕН ЗЛАТАРОВ организира спомни Клубът на културните дейци — Велико Търново, на който присъствава доц. Недю Неделов от Висшата партийна школа, автор на книга за нашия бележит уст. Слово за Златаров и достойнствата на книгата на Н. Неделов, за него произнесе Михаил Михайлов ст. преподавател във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. Проектиран беше филм

АКТИВИСТИ на Отечественния фронт от окръга вчерта заминаха за Съветския Съюз. Те ще разглеждат градовете Киев, Полтава, Киевник.

РЕТРОСПЕКТИВНА ИЗЛОЖБА на великотърновските пиезире Кавалджиев, който беше открита днес от 18 часа в Окръжната художествена галерия.

ГОСТ на великотърновските пионери утре ще бъде фолклорният състав към Дворца на пионерите — София, който ще изнесе концерт в летния театър, утре от 16.30 часа.

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник, до неделя включително, кината в градовете на окръга ще проектира:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Десети септември“ — „Любов във въздуха“ и „Любовна среща“; „Искра“ — „Светски лълове“; „Космос“ — „Любов във въздуха“ с уължжение „Път през джунглата“; професионално „Васил Мавриков“ — „Извънбрачно съжителство“ и „Космическите изпитания“ и „Всички деца са нации“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — „Стар познат“ и „Петимата от Моби Дик“; професионално кино „Хараламп Стоянов“ — гара Горна Оряховица — „Момчетата от улица „Паа“ и „Мъртвай мълчии“.

СВИЩОВ: „Алеко Константинов“ — „Далеч на запад“ и „Любов при два градуса“; „Академия“ — 24-25 и се завършва.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Момчетата от улица „Паа“ и „Кит“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Засада“; „Ти ще бъдеш укасно мила“ и „Дни за любов“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „След стъпото продължава“; „Петимата от Моби Дик“ и „Дни за любов“.

ПОЛСКИ ТЪРМЕШ: „Коста Стоянов“ — „След стъпото продължава“; „Фанфан Лалето“ и „Чаровно лято“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Дюрявско гняло“ и „Пустият ми дяло“.

ТЕАТЪР

Днес Драматичният театър „Константин Кисимов“ гостува в Плясково с „Виновайт“ от Димитър Димов, а утре от 16 часа ще представи във Велико Търново „Семейство“ от И. Ф. Попов. В понеделник от 19.30 часа — тържествено откриване на националния преглед на българската историческа драма и театър, пред създател „Царевец“, а от 20 часа, в летния театър — спектакъл на Народния театър „Иван Вазов“ на „Калоян“ от Камен Зидаров. От вторник до петък включително спектаклите на театрите ще бъдат в салина на театъра от 19 часа. Ред на представленията: във вторник — Драматичен театър „Създа и Смих“; София — Ленин влезе в новия дом“ от Георги Караславов, в среда — Драматичен театър „Йордан Йовков“ — Толбухин — „Под чуждо име“ от Величко Нешков, а четвъртък — Драматичен театър от Перник — „Монахът и неговите синове“ от Мило Милков и в петък — нашият театър ще представи „Балудин Филарски“ от Радко Радков. В събота от 20 часа — закриване на прегледа на летния театър със спектакъла „Самуил“ от Магда Петканова, постановка на Театъра на Народната армия — София

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

МУЗЕЙ

В понеделник, в Горна Оряховица ще се състои цигулов концерт на Емилия Камиларова.

завоевал сезон с: Археологически резерват „Царевец“ — всеки ден от 8 до 18 часа; Експозиция „Втора българска държава“ — от 9.30 до 15.30 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — понеделник); Експозиция „Възраждане и етнография“ — от 8 до 12 и от 14 до 18 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — вторник); Загвор-музей — от 8 до 16.30 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — петък); Историческо село Арбанаси — Халкилинската къща и църквата „Св. Архангел“ — от 10 до 18 часа, а в неделя и в празник — от 10 до 16 часа (почивен ден — понеделник); Музейните кътове „Печатница „Работиник“ и „Първа социалистическа сбирка“ приемат посетители по предварителни заявки, с изключение на неделя и празник

завоевал сезон с: Археологически резерват „Царевец“ — всеки ден от 8 до 18 часа; Експозиция „Втора българска държава“ — от 9.30 до 15.30 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — понеделник); Експозиция „Възраждане и етнография“ — от 8 до 12 и от 14 до 18 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — вторник); Загвор-музей — от 8 до 16.30 часа, а в неделя и в празник — от 8 до 12 и от 14 до 16 часа (почивен ден — петък); Историческо село Арбанаси — Халкилинската къща и църквата „Св. Архангел“ — от 10 до 18 часа, а в неделя и в празник — от 10 до 16 часа (почивен ден — понеделник); Музейните кътове „Печатница „Работиник“ и „Първа социалистическа сбирка“ приемат посетители по предварителни заявки, с изключение на неделя и празник